

[Arbejdsministeren]

Med hensyn til spørgsmålet om, hvornår saneringen kan være færdig, forestiller jeg mig, at det er en kontinuerlig proces, men vi har altså bedt om, at man her og nu går i gang, og det er sket. Jeg ville tro, at vi i forbindelse med den redegørelse om arbejdsmiljølovens virkninger, som jeg har lovet folketinget, og som folketinget har vedtaget at opfordre regeringen til at give, også kan foreligge en oversigt over denne sanering.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nu sagde jeg, hr. minister, ikke det enkelte folketingsmedlem, men de ordførere, der har været med til at vedtage disse love. De bør dog vide, hvad alt dette medfører, men det kan de ikke, når det drejer sig om 3.000 sider. Jeg er da også opmærksom på, at det kan være praktisk nogle gange at detaljere ting, men når vi er oppe på, at et enkelt lovkompleks kræver meget mere end 3.000 sider – og det bliver det jo efterhånden – så synes jeg, vi er ude i retstilstande, som det konservative folkeparti i hvert fald ikke kan føle sig særlig trygt ved.

Poulsgaard (FP):

Nu er alt jo relativt. Ministeren sagde, at det var ganske få lovregler, den enkelte skulle sætte sig ind i. Vil ministeren afvise, at vi her for nylig i pressen har kunnet se, at en arbejdsgiver i Jernet – hvis han altså vil følge loven og profeterne – skulle kende ca. 4.000 regulativer, cirkulærer og bekendtgørelser? Hvis ministeren opererer med, at det er et fåtal, så forstår man godt, at ...

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg kan hverken bekræfte det ene eller det andet tal nævnt af de to spørgere. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er vel ikke noget enestående, at på et kompliceret område, hvor der til stadighed opstår konkrete problemer, der skal løses, kan regeldannelsen ud i enkeltheder få et vist omfang, hvis man lægger alle brancherne sammen.

Hvis hr. Ole Bernt Henriksen kunne gøre det tankeeksperiment at forestille sig, at de landbrugspolitiske ordførere skulle have kendskab til samtlige de beslutninger og regler, der var gældende for FEOGA inden for fællesmarkedet, eller at medlemmer af folketingets markedsudvalg skulle have kendskab til samtlige de regler, der behandles i EF, er

det ganske gode eksempler, og jeg tror, man kan nævne 20 andre eksempler – også på ting, som hr. Ole Bernt Henriksen tilfældigvis ikke er tilhænger af – som viser, hvor vanskeligt det er at leve op til hr. Ole Bernt Henriksens ideelle målsætning om, at de berørte folketingsmedlemmer skal kende samtlige regler.

Det vigtige må vel være, at der er kontrol med det, der foregår, og at man, i det omfang man ønsker kendskab til et område, kan få det.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg må rette ministeren. Der er da ikke noget med, at det konservative folkeparti ikke er tilhænger af, at vi skal have arbejdsmiljøregler; det er da noget sludder at stå og sige, for det er vi selvfølgelig. Det er slet ikke det, dette spørgsmål handler om, men noget helt andet, som jeg synes ministeren skulle være lidt forsigtig med. Jeg er da overbevist om, at ikke mindst vores ordfører på landbrugsområdet er særdeles fortrolig med alle disse regler. Hvis ministeren kom i markedsudvalget, tror jeg han ville opleve, at vores ordfører er særdeles velinformet om disse ting. Desuden er EF-direktiver langt mere enkle end det, ministeren arbejder med her.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Der må være sket en betydelig udskiftning af konservative medlemmer i folketingets markedsudvalg, siden jeg havde lejlighed til i flere år at følge arbejdet dér, for jeg havde det indtryk, at de konservative dengang ofte delte den følelse, som flere andre, måske åndeligt set ringere udstyrede, havde, nemlig én følelse af afmagt over for de mange regler, man stod over for.

Jeg vil for at give hr. Ole Bernt Henriksen et eksempel sige, at vi har én medarbejder i arbejdsministeriet, der ikke laver andet end at se på regler og forslag, der kommer fra EF bare om arbejdsmiljø, og som udgør i nærheden af en tiendedel promille af den samlede regeldannelse, der foregår inden for Det europæiske Fællesskab. Vi har en fælles interesse, hr. Ole Bernt Henriksen og jeg, i at gøre tingene så lette og så overskuelige som overhovedet muligt, og den skal vi forfølge i fællesskab, men vi skal ikke indbilde nogen i denne sal, at det på alle områder vil være muligt at lave tingene så enkle, at man kan